

sodiščem mesečne podatke o nezakonskih otrokih in smrtnih slučajih, dobili so (župni uradi) dvojezične formularje. Nekatera okrajna sodišča pa pošiljajo v zadnjem času župnim uradom samo formularje v nemškem jeziku. Ko se je obrnilo več župnih uradov tozadevno na c. kr. višje sodišče v Gradcu, se jim je ta zahteva kratkoma odbila in se jim je skozi c. kr. namestnijo v Gradcu reklo, naj ne zabijo na svoje vzvišene dolžnosti! Če toraj katoliški duhovniki zahtevajo to, k čemur so postavno upravičeni, je to v Gradcu zamerjanje vzvišenih dolžnostij. Podpisani vprašajo toraj Nj. ekselenco: 1. Se hoče Nj. ekselencia tozadevno natančno informirati? in 2. sodiščem ukazati, omenjene formularje občinskim in župnim uradom pošiljati v slovenskem jeziku ali pa vsaj dvojezične?

Dunaj, dne 24. prosinca 1905.

Žičkar in 16 tovarišev.

Beda občine Globoko.

Nujni predlog poslanca Žičkarja in tovarišev z ozirom na bedo občine Globoko, polit. okraj Brežice.

Pred 20. leti je morala občina Globoko sezidati novo šolo in sicer primeroma jako drago. Stavbeni prostor pa je bil slab, ker se je zemlja prožila navzdol. Ko se je postavilo temeljno zidovje, se je le-to podrlo, in okrajnemu glavarstvu prideleni tehnik, ki se je vprašal za svet, si je stavbo ogledal in odobril njeno nadaljevanje. Kmalu po dovršitvi šolskega poslopja v Globokem so se pokazale v zidovju razpoke. Občina je leto za letom veliko žrtvovala, da bi z železnimi vezmi, z napravo vodotoka itd. šolsko poslopje rešila; vendar zastoj. Razpoke v zidovju so se vedno bolj širile, tako, da se je šolsko poslopje konečno v jeseni minulega leta uradno zaprlo. Šolska občina Globoko mora torej na drugem prostoru zopet sezidati novo šolsko poslopje, ker se po splošnem mnenju na popravilo sedaj zaprte šole niti misliti ne more. Ta zadeva je c. kr. naučnemu ministrstvu, c. kr. natranjemu ministrstvu, kakor tudi c. kr. namestnijo v Gradcu znana, ker so se vse te oblasti prosile državne podpore, da se zopet postavi nova šola v Globokem. Čeravno sicer ni v navadi, da bi se pri zidanju ljudskih šol podeljevale državne podpore, imamo tukaj vendar nenavaden slučaj, in stavijo podpisani sledeči predlog: Visoka zbornica naj blagovoli skleniti: Od visoke c. kr. vlade se zahteva: Da z ozirom na to, da se je — kar je dokazano — po sokrivdi državno nastavljenega uradnika za občino Globoko sezidalo na prožni zemlji na občinske

stroške šolsko poslopje, katero se je pokazalo pozneje nerabno, in da mora občina Globoko brez lastne krivde postaviti zopet novo šolsko poslopje, pusti celo zadevo natanko preiskati, in da podeli, če se pokaže, da je bil državni stavbeni tehnik v resnici sokriv, iz državnih sredstev občini Globoko izdatno podporo, da se zopet postavi nova šola.

Dunaj, dne 26. prosinca 1905.

Žičkar in tovariši.

Rusko-japonska vojska.

V Mandžuriji še vedno traja boj na vzhodnih krilih obeh sovražnih čet. O teh bojih pošilja vsaka stranka toliko poročil med svet, da je težko razsoditi, kje je resnica in kje laž. Dejstvo je, da so se Rusi po svojem napadu umaknili. Pri svojem prodiranju so trčili na močne japonske utrdbe pri vasi Sandepu. Če bi bili hoteli te vzeti, morali bi jih začeti oblegati, kar je pa pri takem mrazu nemogoče. Japonci so takoj udarli za umikajočimi Rusi ter so hoteli objeti to rusko četo, toda bili so z velikimi izgubami odbiti. Med tem so dobili Rusi pomoč ter so napodili Japonce nazaj. Kje je sedaj uspeh, se ne more iz prišlih poročil sprediti. Kajti Japonci poročajo le o svojih zmagah in o velikanskih izgubah Rusov. O svojih pa molčijo ali pa jih zelo zmanjšajo. Tako je poročal maršal Oyama, da je že napodil 26. m. m. Ruse čez reko Hunho na desni breg. In čez nekoliko dni potem poroča, da se je bojeval z Rusi na levem bregu. Kako so prišli ti Rusi na levi breg, če jih je že dva dni prej nagnal na desni breg?

O boju za vas Hajkontaj poročajo Japonci, da so jo lahko dobili in vendar priznavajo, da so izgubili pri tem 3000 mož! Najhujiši so bili boji med 26. in 29. m. m. V tem času so bile na obeh straneh največje izgube. Na vsaki strani je padlo okoli 10.000 mož. Tokrat so tudi Japonci uprizorili nočni napad, ki so ga večkrat poiskusili. Japonski poveljnik Oyama sam poroča, da so bili takrat odbiti z velikimi izgubami. Ti boji so pa vsled mraza še posebno grozni, ker je težko ranjence rešiti. Predno pride padlemu pomoč, navadno zmrzne. V tako hudi zimi zadostuje samo četrt ure na prostem, da človek zmrzne. Kako strašna je torej usoda ranjencev! In če ga tudi najdejo, ga zdravnik ne more obvezati s svojimi otrpnelimi rokami in ne osnažiti rane krvi, ki takoj zmrzne, ko stopi v rano.

Akoravno je bojevanje vsled mraza jako otežkočeno, vendar se te dni boji nadaljujejo,

od Ljutomera gori do Wildona in Hartberga. Toda ti vojaki so bili prava nadlega ljudstvu. Povsod so se jih branili in bali; Mariboržani celo dveh kompanij kirasirjev sploh niso pustili v mesto. O pustu l. 1683 so bile prepovedane vse zabave, plesi, maskarade i. t. d., naznaniti so morali vse berače in postopače, ki so morali pomagati delati utrdbe. Premožnejši so bežali v oddaljene in varne kraje. Štajercem je prišel na pomoč tudi slavni kranjski zgodovinar Vajkard Valvazor. Dne 1. maja 1683 se je vzdignilo 250.000 Turkov s 300 topovi ter so se pod poveljstvom bojaželjnega velikega vezirja Kara Mustafa napotili naravnost proti Dunaju. Cesarske vojske je bilo komaj 60.000. Ogrski palatin Eszterhazy je sicer klical Ogre pod orožje, pa le malo kdo se mu je odzval; Madžari so rajši potegnili s Turkom in Tökoly se je srčno veselil zadrege, v kateri je bila avstrijska vlada. Pač pa je hrvaški ban Nikolaj Erdödi z generalom Herbersteinom postavil na Muro 8000 Hrvatov, dasiravno sta sultan in Tökoly prijazno vabila Hrvate na svojo stran.

Velika nevarnost je vendar bila tokrat odvrnjena od naših dežel in turški moči zadan smerten udarec. Dne 12. septembra leta 1683 je junaški poljski kralj Jan Sobieski sijajno premagal pred Dunajem Kara Mustafa, katerega je dal potem sultan zadaviti.

Konec sledi.

iz Petrograda je došla celo dne 5. t. m. vest, da se je vnela velika bitka. Dne 3. t. m. so se bili Rusi in Japonci za vasi Čantechenan, Fansau in Pucon, katere so Rusi posedli. Isti dan je ena vojaška patrolja razstrelila železniški tir 8 vrst južno od Ljaojana, torej daleč za japonskim hrbtom. Dne 4. t. m. so posedli Rusi zopet dve vasi, kakor poroča Kuropatkin, in sicer vasi Santaice in Saldoneg. Japonsko poročilo pa pravi, da so Rusi Santaice samo napadali, ne pa vzeli.

Državni zbor.

Delo napreduje; važna stvar se je rešila srečno. Za vse tiste kraje, ki so bili lani hudo poškodovani po toči in drugih vremenskih neizodah, se je dobilo 15 in pol milijona kron. Ta denar bo vlada uporabila deloma v denarno podporo tistim okrajem, katere je vlada po okrajnih glavarjih spoznala za potrebne; deloma za razne stavbe ali pa, da poplača vožnjo na železnicah za krmo po tistih okrajih, kjer nimajo klaje in bi se morala živina prodajati pod slepo ceno. Izmed slovenskih poslancev so prišli k besedi gg.: Dr. Žitnik in Pfeifer iz Kranjskega in Žičkar iz Spodnjega Štajerja. G. Žičkar je govoril o bedi po nekaterih spodnještajerskih sodnih okrajih ter za poškodovane zahteval državno podporo; o plazovih, ki so nastali v haloških goricah vsled lanskega dolgotrajnega deževja; o potrebi, da se popravijo struge spodnještajerskih rek in potokov, o nevarnosti, katera preti vasi Gregorice ob Sotli in o šolskem poslopju v Globokem, katero se je moralo zapreti, ker je državni inženir privolil ob svojem času, da se je zidalo na neprimernem stavbišču. Vsled bede ljudstva se prebivalstvo seli v tuje kraje in so se delavci, kar jih je še ostalo doma, neprimerno zdražili. — Vsenemški Prusaki so spravili v razgovor nekega ponesrečenega duhovnika, katerega so našli mrtvega v nekem potoku na Zgornjem Avstrijskem. Obdolžili so pa prevzvišenega škofa v Lincu, češ, da je ta kriv njegove smrti. Pravosodni minister dr. Klein in katoliški poslanec iz Zgornje Avstrije, sodnijski pristav dr. Schlegel sta celo zadevo pojasnila in prusaskim lutrovcem zamašila usta. Zbornica je pa zavrgla zahtevo vsenemških kričacev, naj se ta zadeva še dalje preiskuje. Linški škof sam je po poslancu dr. Schlegelu zahteval, naj se le preiskuje ta zadeva prav natančno, da se bo zvedela resnica. — V ponedeljek, dne 6. febr. se je jela obravnavati postava zastran vojaških novincev, ki se bodo letos poklicali pod orožje.

Dopisi.

Iz Oplopnice. (Naše občinske volitve) so srečno končane in sicer že drugokrat v čast Slovincem, kateri smo se pokazali dobro organizirane in hrabre boritelje za čast naše domovine. Minuli so dnevi, ko so naši posilince, katere smo mi debelili in bogatili, z nami kakor s svojimi sužnji pometali in nas zaničevali. Naša predzadnja občinska volitev 9. nov. 1903, katera se je prvokrat za nas ugodna pokazala, bila je v Gradcu ovržena zato, ker se za tisto ni izvolil prizivni odbor in se je zapisnik volilcev svojevoljno in nepostavno do volitve prenašal. Ko se je zvedelo, da bo nova volitev, so naši nasprotniki bili kar hitro na nogah in je tukajšnja stolarna, glašča se na ime pred petimi leti umrlega Osvalda Hafenrichter & Comp. se dala prepisati na ime Hafenrichters Comp. in je s tem pridobila 1 glas za I. razred. Pomagala je tudi c. kr. konjiška davkarija našim nasprotnikom, ker je naznanila med davkoplačilci Alojz Wahland-ove dediče, čeravno je on še le 1. aprila 1904 pokopan bil. Drugih gospodarjev, kojih eni že tri leta davek plačujejo in so davno pravni gospodarji, kakor Antona Oblonšek, še sedaj ni prepisala, zato

Vrh tega je pretela vojska s Francozi; cesarska vlada je bila v največjih stiskah. Da si zagotovi Hrvate, jim je cesar dal zopet bana, s Tökolyjem pa je sklenil mir najprej na 6 mesecev, potem pa meseca marca leta 1680. na celo leto. Madžarom je dal domačina za upravitelja, Tökolyu pa je ponudil, da se za stalno izmirita. Toda drug drugemu nista zaupala, in kmalu je Tökoly pretrgal vse vezi s cesarjem ter prosil pomoči pri turškem sultanu, ki mu jo je tudi obljubil in ga imenoval za upravitelja Ogrske.

Francoski kralj je pa naročil svojemu poslancu na Poljskem, naj da Tökolyu denarja, kolikor ga potrebuje. Leta 1682 je potekel vašvarski mir in cesar je poslal poslanca k sultanu, da obnovi in podaljša mir. Dolgo je moral cesarjev poslanec v Carigradu čakati na avdijenco, naпослед pa ga je sultan sprejel jako nemilostno in hladno. — Pred vratmi je bila zopet velika vojna s Turki.

Po Štajerskem se je že meseca avgusta l. 1682. s strahom in trepetom pripovedovalo, da prihaja Turek z veliko močjo, združen z madžarskimi puntarji. Kraji okoli Ljutomera, Radgone in višje so bili brez vsake brambe, ter bi morali pasti kakor zrela hruška v turško žrelo. V naglici so spravljali na mejo puške, topove, smodnik i. dr. Poslali so na štajersko-ogrsko mejo regiment dragoncev in infanterije ki se je razmestila po trgih, mestih in yaseh

je pri tem tudi pritožba bila zastoj in se v tem očitno vidi dvojna mera. Ko se je zapisnik volilcev po raznih pritožbah uredil, so naši nasprotniki v zvezi s tukajšnjim učitelstvom na pomoč poklicali ptujsko giftno krito in so z nespodobnim sestavkom voditelja naše stranke vlč g. župnika s svojo umazano krtačo poskusili krtačiti, ker je neki on žalil naših silno dobrih učiteljev čast. Opomniti je namreč, da oni v nemčurškem duhu mladino poučujejo in se za cerkev in božjo službo le bore malo brigajo. Stajerčeva in naših učiteljev krtača pa ni bila tako ostra, da bi bila mogla našemu župniku vse zaslužnje vzeti, katero si je pridobil s popravilom Sv. Barbare, farne cerkve, Sv. Mohorja in z zidanjem nove cerkve in novega župnišča. Razne laži o silno velikih dolgovih župnikovih, katere bodo vsi volileci plačati morali, niso našle vernih poslušateljev. Pa tudi vsa vplivanja niso nič pomagala. Neki nemški volilec je svojim delavcem žugal, da jih napodi, če ne volijo nemški. Pisali so naši "Nemci" tudi znanemu bogatemu posilinceu, Čehu J. Tomandl v Žiže, ki je tudi od Slovencev obogatel in ima tukaj tri sinove Alojza, Jožefa in Karola Sešek, naj jim strogo ukaže, da oddajo za nemškutarsko stranko glas. Pisalo se je v Gradec in v Celje po g. volilce in obljubili so vsi naši stalni gg. učitelji pristno svojo nemško pomoč za dan volitve. V prepričanju gotove zmage so gledali naši nasprotniki svoji nemški zmagi nasproti, za katero so se najdelavnejši pripravljali že tri dni s pijačo in lažmi. Kupilo se je neki tudi veliko kil smodnika, da bi vsaj par dnevov obhajali svojo nemško zmago. Za ude volitvene komisije so se odredili zagrizeni naši nasprotniki Juri Hafenrichter, Fr. Stermšek, Jožef in Matija Kos in ti olikanci so sklenili, da se domačemu župniku še sedež dati ne sme, da bi volitvi prisoten biti ne mogel. Prišlo pa je, hvala Bogu, vendar še več naših mož kakor je bilo komandiranih in drugih domovinskih izdajalcev, posebno so nas Slakovčani podpirali in zmagali smo v III. in II. razredu in padla je nemška oplotniška trdnjava. Le tako naprej in mi smo nepremagljivi!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Celjska slovenska gimnazija. Kako hoče "Domovina" krivdo Dečko-Berksovo prikriti, pri tem postaja že neumno-smešna. V zadnji številki joka britke solze, da naša in "Slovenčeva" odkritja v zadevi celjske slovenske gimnazije izrabljajo nemški časniki za sramotenje slovenskega imena. Istina, toda krivda se naj pripisuje edino-le dr. Dečku in Berkso, ne pa nam. S tem, da smo razkrili celo zadevo, smo koristili slovenski stvari, kajti samo to je pomagalo, da se ni cela zadeva zavlekla ali pa celo pokopala, kakor so hoteli nekateri dr. Dečkovi prijatelji. V vodstvu "Domovine" je tudi dr. Dečko in vsled tega sedaj bije po nas in ne po sebi! Stara taktika takih, ki se čutijo krive! Dokler dr. Dečko in Berks ne položita mandatov ali vsaj pri kakem zaupnem shodu ne razkrijeta natančno cele zadeve in ne dobta zaupanja, tako dolgo bo se še moralo pisati. Kdor je o zadevi dobro poučen, ve, da se še ni vse izročilo javnosti. Sramotenje prusaskih listov pa naj dr. Dečko zdaj in zanaprej, zasebno in v "Domovini", pripisuje edino le sebi, kot posledicam svojega neodpustljivega ravnanja!

S pošte. Za poštne asistente so imenovani poštni praktikanti gg.: Alojzij Unger v Celju za Zidanmost in Milan Zemljich in Emerih Serth v Mariboru za Ptuj. Prestavljeni sta poštne upraviteljici Štefanija Sladek iz Fohndorfa v Ormož in Rafaela Cesnik iz Ormoža v Slovenjgradec. V višji plačilni razred je prestavljena Antonija Košel v Šoštanj.

S šole. Nastavljeni sta kot stalni učiteljici na ljudski šoli v Pišecah gđc. Ernestina

Bradaška iz Sromlj in Emilija Grebenc iz Ribnice. Dovoljenje za omožitev sta dobila učiteljica gđc. Ana Černež v Sevnici s tamšnjim nadučiteljem g. Jožefom Mešiček.

Mariborska dijaška kuhinja se nahaja sedaj o velikih stiskah. Mladinoljubi, pomagajte!

Mariborske novice. Dne 2. t. m. se je ustrelil poštni kontrolor Alojzij Jug. — Isti dan je umrla hišna posestnica gospa Josipina Stander. — V Mariboru je umrl dne 7. t. m. upokojeni davčni kontrolor Mihael Čmelč 80 let star. — Dijak IV. gimnazije na slovenski paralelki Ivan Sorko je dobil nagrado 50 K, ker je rešil svojega tovariša Herica iz Drave. V nedeljo, dne 5. t. m. mu je izročil ravnatelj ta znesek ob navzočnosti vseh profesorjev in součencev. — Najhujši sovražnik slovenskega naroda "Schulverein" obhaja letos na Dunaju 25 letnico svojega obstanka. Da bi ta jubilej koliko mogoče slovesno praznoval, berači okoli za prispevke. V večerajšnji seji mariborskega občinskega sveta je prišla ta prošnja na dnevni red. Poročevalec dotičnega odseka trgovcev Kraker je predlagal v imenu odseka 300 K za to društvo in je tudi omenil, da so se pri tem ravnali po pregovoru: Koliko imaš toliko daš! Ravnatelj preizkuševalnice Schmidt, torej deželni uradnik pa ni bil zadovoljen s tem, ampak je predlagal 500 K. Saj njemu ni treba plačevati občinskih doklad, kakor pa obrtnikom. In res so glasovali občinski svetovalci za njegov predlog. Toraj resnica, da so pri nas uradniki hujši nasprotniki Slovencev, kakor pa obrtniki in trgovci. — V predzadnjem listu smo poročali o žalostni dogodbi s škornji, tokrat pa poročamo še o žalostnejši, ki se je dogodila s čevljičkami. Nekemu možu, ki je imel že jako raztrgane čevlje, pade v glavo, da bi si preskrbel brez denarja nove. Zvita buča gre naravnost v neko lepo stanovanje, kjer najde deklo samo doma. Tej pravi, da je čevljarski mojster in da ima od gospoda naročilo, priti po en par čevljev, katere mora popraviti. Dekla mu to verjame rekoč, da sicer o tem nič ne ve, toda naj pogleda, kateri par čevljev je potreben popravila. Falot seveda pograbi najlepši par ter izgine. Kdor zna, pač zna! — Minoli teden v petek je prišel prosjačič mlad fant v neko stanovanje v Gledališki ulici. Ker so ga z neprijaznimi besedami napodili, je sklenil, se maščevati. Zvečer je prišel zopet, in ko se je vrata nekoliko odprla, je spustil skozi vrata miš v sobo, kar je vzbudilo pri ženskah velikanski vrišč in strah. Vrhutega so se pri lovljenju miši potrli nekatere stvari. Boljše bi toraj bilo, dati beraču en krajcar.

Umrl je dne 27. jan. v Dobrovcih, župnija Slivnica, Andrej Kline v starosti 95 let. Bil je do zadnjega pri vedrem in čilem duhu. N. v m. p. — Zadnjega januarja je umrla v Čresnicah pri Vojniku vrla gospodinja, mlada Grabensčica, rojena Krajnc. — V Ljutomeru je umrla mati odlične rodbine, gospa Franciška Razlag, rojena Forer, stara 80 let. N. v m. p. — Umrla je v St. Ilju pri Velenju 30. prosinca mlada žena Neža Jelen, po domače Klemšela, stara 31 let, zapustila je možu petero malih otrok; najmlajše je staro dva meseca. Kako je bila vsem priljubljena, pričal je njen pogreb. Bog ji daj večni mir! — Dne 3. febr. je umrla v Radvencih župnije negovske žena slovenskega staroste v negovski župniji, jaklenezna značaja in od slovenskega domoljuba prešinjeneža moža in stanovitnega naročnika "Slov. Gospodarja" ter zvestega uda družbe sv. Mohorja sem od njenega početka gospoda Antona Ferenc, kmeta v Radvencih. Velikanska udeležba spreveda, ki ga je vodil domači g. župnik ob asistenci dveh duhovnikov je pričala o priljubljenosti blage pokojne. — Pri Sv. Jerneju smo pokopali dne 3. febr. t. l. najstarejšo osebo naše župnije Marjeto Cvahle, mater našega župana in g. nadučitelja od Male Nedelje. Kako ljubezen in spoštovanje je zavživala 83 letna starica pri starih

in mladih, pokazala je obilna udeležba pri njenem pogrebu. — V Bučecovcih pri Sv. Križu na Murskem polju je umrl dne 5. t. m. g. Jakob Pečuh v 91 letu svoje starosti, obče priljubljen in spoštovan pri znancih, kateri so se v obilnem številu udeležili njegovega pogreba.

Nesreče. V nedeljo, dne 5. februarja je padla v Zbigovcih župnija Sv. Petra pri Radgoni mati obče znanega narodnjaka in izvrstnega kleparja g. Lančiča tako nesrečno raz hlev v škedenj na mlatilni stroj, da je bila pri priči mrtva. Rajna je bila še zjutraj pri sv. obhajilu, kar je največja tolažba za sina in hčerki. N. v m. p. — Blizu Lesičje vasi pri Poljčanah je povozil brzovlak 81 letnega Janeza Kocenjak iz Lemberga. Čeravno so bile zatvornice zaprte, je starček vendar hotel prekoračiti železnico in ker je bil gluh, ni slišal bližajočega se vlaka. Truplo so prepeljali v mrtvašnico v Poljčanah.

Za ponesrečenega delavca Fr. Budjo iz Ljutomera, ki se je ponesrečil v predoru na Hrušici na Gorenjskem, so nabrali tovariši 140 kron. Denar izroče njegovi ženi z dvema sirotama. Res, lepa stanovska zavest, da se spomni trpečega sobrata.

Ponesrečil se je pri Sv. Francišku v Sav. dol. žagar Feliks Pikel. Našel je smrt v mrzlih valovih Savinje. Doma je bil iz Ljubnega, in sedaj od novega leta žagar pri Fr. Kolencu, veleposestniku v Juvani. Nesrečnega so pogrešali od 19. prosinca; ko ga ni bilo od nikoder, so ga šli iskat in 23. prosinca so našli klobuk na ledu na Savinji. To je dalo povod, da so začeli led sekati, in ga našli v Savinji pod mostom vsega zmrznjenega. Sodi se, da je šel zvečer od večerje vinjen in med potjo padel pod breg v vodo. Zopet žalosten slučaj, kam človeka pripelje nesrečno žganje.

V Kamnici so prijeli orožniki Antona Gracl, ker je na sumu, da je kradel posestniku Kopicu denar.

Rešilno talijo so dobili delavci Martin Paradič, Ladovit Travner in Franc Bašl, ker so rešili prebivalce hiše Jere Cvetko v Polzeli iz goreče hiše, katero je vžgala strela.

Ptujske novice. V okolici ptujski je odpravljen pasji kontumac. — Zdaj so v Ptuj srečni! Očka Ornik je dobil pravdo proti svojemu prejšnjemu prijatelju Schmucku in takoj so imeli zahvalno protestantovsko mašo za to srečno zmago. Vsako nedeljo bodo imeli baje tako mašo, katere prirejajo pastorgji, ki pridigujejo boj proti stari veri slovenskega ljudstva. In prijatelj teh pastorejv je župan Ornik, katerega "Štajere" hvali kot velikega prijatelja kmetov. Ali se še res nahajajo na svetu tako zabiti in neumni ljudje, ki kaj takege verjamejo, da bi bil na pol protestantovski in popolnoma posilinenemški Ornik prijatelj poštenega slovenskega kmeta?

Nekaj za naše može in mladeniče. V "Našem Domu" se nahaja naznanilo o mlekarskem tečaju na Kranjskem. Opozarjamo naše može in mladeniče na ta tečaj, da se ga udeleži, komur je mogoče!

Pametne glave v deželnem odboru! Lovski zakon štajerski ni dobil najvišjega potrjenja, ker zakon po obliki ni bil pravilno sestavljen. Vrnili se je torej zakonski načrt zopet deželnemu odboru štajerskemu, v katerem sedijo najholjšje nemške glave!

Uboj. V noči od 3. do 4. t. m. sta ubila hlapca pri Stigerju v Slov. Bistrici Jurij Puklin in Martin Dvorsak v Dolini, občina Šentovec z gnojnimi vilami mizarja Jožefa Javornik.

Celjske novice. Slovensko delavsko podporno društvo se je 1. t. m. preselilo v svoje nove prostore, ki so v posojilnični, prej Stegenškevi hiši zraven kapucinskega mosta, ker jim je njihov dosednji gospodar odpovedal stanovanje vsled pritiska celjskih Nemcev. Ustanovilo se je vsled tega društvo "Delavski dom", ki bo zidalo lastno hišo. — Farne cerkev v Celji je dobila na Svečnico lep nov kip brezmadežnega Spočetja, ki je postavljen na evangelijski strani presbiterija. Kip